

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Gál Zsuzsa: Így lett híres művész

Cím:

egy lakatosmárból

Forrás:

Ország Világ,
1960. nov. 23.

(Hely)

(Év)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

92
Kalló Viktor

Idő

"1960"

Személy

Helyszám

ÍGY LETT híres művész egy lakatos- márból

A szobrász olyan fiatal, hogy az már szinte tekintélyromboló. Csöpp kis műteremlakása modern, mint az egyik napról a másikra híressé vált művésze. Kalló Viktor szobrászművész tíz esztendővel ezelőtt még lakatosinas volt. »koszos kis lakatosinas«, ahogy egyszer egy leány, akit szeretett, a szemébe vágta.

Az Ifjú Gárdát játszották együtt, Kalló Viktor volt a főszereplő. Ez volt első nagy találkozása az irodalommal. Azelőtt csak fejszével, sarlóval, ekével és kalapáccsal találkozott; gyermekfővel napszámoskodott grófi uradalomban, volt erdőmunkás, segédmunkás és kifutó a Hangyánál. A lány szavát, azt hiszem, sohasem fogja elfeleldni. A kegyetlen elutasítás adta kezébe a könyvet és a ceruzát. Olvasott és rajzolgatott, elment a múzeumba és hangversenyjegyet vett magának. A mester, akinél Pécsen a lakatosságot tanulta, nagyon jó volt hozzá:

— Az öreg Köhler Gyulának én voltam egyetlen támasza kis műhelyében — emlékezik vissza Kalló Viktor — mégis küldött, hogy menjek, tanuljak, még »nagy ember« lehet belőlem.

Kalló Viktor tanult. Olyan állhatatossággal, amelyre csak az aratáskor tüzelő nap, az erdőirtáskor zuhanó fa, a szerszám alatt engedelmesen hajló vas taníthatta meg. Azt nem hitte, hogy »nagy ember« lesz, vagy éppen művész. Csak tanulni akart.

— Akkoriban, 1949—50-ben, nagyon okos módszerrel toborozták a művészeti főiskolák hallgatóit — mondja. — Vidékre, falura jártak a tanárok és keresték a tehetségeket, hogy ne csak a jelentkezők közül válogathassanak. Ha nem jönnek Pécsre, belőlem aligha lett volna szobrász.

— A felvételi vizsgán, amely egy teljes hétiig tartott, rengetegen voltunk. Tudtuk, hogy csak néhányat, hetet, vagy nyolcat vesznek fel közülünk. Elkeseredett harc folyt a bejutásért. Én akkor mintáztam életemben először. Senki sem szólt hozzám, csak apró szemvillanásokból éreztem, hogy baj van. Nemsokkal előtte kerékpárbaeset

A Köztársaság téri mártír emlékmű,
Kalló Viktor alkotása

(Acs Irén felvétele)

ért; kék-zöld-foltokkal, ragtapaszokkal testemen, rövid overállomban nevetéges látvány lehettem. Szinte megkönnyebbülten néztek rám, és a fejre, amit mintáztam: »Ez már kiesett, ennyivel is kevesebben vagyunk.« Szerdán ledobtam a fejet és másodszor is febraktam. Nem sokat használt, valamivel jobb lett, de még mindig aránytalanul nagy volt. Pénteken újra ledobtam. Az utolsó előtti napon valaki megszánt: »Ne csak úgy össze-vissza csináld, mérd le, van itt körző meg vonalzó. Arra való.«

— Este, amikor abba kellett hagyni a munkát, nem bírtam elmenni, hiszen még sehol sem tartottam. Míg elcsúszott a ház, befeküdtem egy szekrénybe, magamra zártam az ajtaját. Tíz óra körül kikészülődtem és reggelig dolgoztam. Akkor kimentem a közeli Ince pápa térre, a diákszállóba, hogy jelen legyek a névsorolvasásnál.

Így jutott be Kalló Viktor a Főiskolára. Az ott töltött hat esztendeje sem volt sokkal könnyebb az előzőeknél. A Főiskola elvégzése után sorra nyerte a pályázatokat, először a Derkovits-ösztöndíjat, majd Békéscsaba tanácsköztársasági emlékmű pályázatát. Az első figurális megbízást nemrégiben kapta a nagytétényi Gumigyártól.

*

Halálos sebtől összecsukló férfi szobra áll hatalmas talpazaton a Köztársaság téren. Bal karját magasba lendíti a lelkesedés, a végső győzelembe vetett törhetetlen hit. Legyőzhetetlen az az ügy, melyben ő legyőzetett. A merész, újonnalú, rendkívül kifejező és megdöbbentően egyszerű szobor a kommunizmus mártírjainak állít gyönyörű szép emléket. Ez Kalló Viktor első nagy alkotása.

GÁL ZSUZSA